

DE VERVLOEKING EINDIGT

Naar aanleiding van jou stukje over vervloeken, lees ik dat naast de vervloeking door God van de slang onder al het vee en onder al het gedierte des velds (Gen. 3:14) een tijdlang ook de aardbodem, dus de vruchtbare grond, vervloekt was en slechts doornen en distelen voort zou brengen (Gen. 3:17-18). Ook Kain werd na de moord op zijn broer Abel vervloekt en als de aardbodem door hem bewerkt zou worden, zou deze aardbodem niet meer aan Kain de volle opbrengst geven (Kain was immers een landbouwer), en hij zou een zwerver en een vluchteling zijn op de aarde (Gen. 4:10-12). Hij mocht echter niet gedood worden (Gen. 4:15).

Noach kreeg van zijn vader Lamech zijn naam omdat hij Noach de mensen zou troosten over de moeitevolle arbeid van hun handen op de aardbodem die God had vervloekt (Gen. 5:28-29).

In Gen. 8:21-22 ruikt God de liefelijke geur van wat Noach op zijn altaar had geofferd, en God zegt dat hij de aardbodem niet weer zou vervloeken om de mens, omdat het voortbrengsel van des mensen hart boos is van zijn jeugd aan, en God zou al wat leeft niet meer slaan zoals hij gedaan had. En voortaan zouden zolang de aarde bestaat zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, niet ophouden.

Noach was dus iemand die troost bracht aan de mensen, kennelijk doordat hij godvruchtig en rechtschapen was waardoor hij de zondvloed overleefde met zijn gezin en ook dieren.

Het woord 'ararat' wat jij noemt zit ook in Ararat, de berg waarop de ark strandt. Ararat is een plaatsnaam van vreemde herkomst en betekent "de vloek gekeerd" of "overhaasting van vervloeking" volgens mijn woordenboek Hebreeuws-Nederlands. Kennelijk is door de zondvloed de aardbodem min of meer schoongespoeld van het verkeerde en de vervloeking.

Toch is het nog geen "paradijs"-toestand op aarde zoals het geweest was in de tuin van Eden. Daarover spreekt Paulus ook in Rom. 8:17-25 waar staat:

"17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeerfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.

18 Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

19 Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.

20 Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft,

21 in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.

22 Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is.

23 En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten

DE VERVLOE KING EINDIGT

*bij onszelf in de verwachting van het zoonschap:
de verlossing van ons lichaam.*

*24 Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop,
die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men
hopen op hetgeen men ziet?*

*25 Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien,
verwachten wij het met volharding".*

Openb. 22:3a spreekt over het feit dat er "niets vervloekts meer zal zijn" in deze nieuwe schepping.

Wanneer het bij de openbaring van Christus (1 Joh. 3:1-3) anders gezegd, bij zijn toekomstige wederkomst, duidelijk wordt wie de zonen en dochters van God zijn (want zij staan in het boek des levens van het Lam, en dat sedert dat er kinderen geboren werden door zaaduitstorting, anders gezegd sinds de grondlegging der mensenwereld (Openb. 13:8b; 17:8; 20:11-12), en wanneer hun lichaam verlost wordt van de gevolgen van de zondeval, wordt ook de gehele schepping op de aardbodem bevrijd van de gevolgen van de zonde, nl. bevrijd van het onvolledige en onvolmaakte, van het vruchteloos zijn en de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid, en ze zal de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods ervaren hetgeen door Jezus op het kruis is bewerkt. Door zijn werk aan het kruis wacht in principe de gehele schepping op aarde op de tijd dat de vervloeking wordt omgevormd en herschapen tot een nieuwe schepping die bevrijd is van de vruchteloosheid en het verderf. Dan kan en zal de schepping als geheel tot iets worden wat nog door geen enkel mens ooit is gezien en ervaren, ook niet door Adam en Eva. Het woordje "nieuw" (Grieks 'kainos') heeft dat o.a. in zich als betekenis "van een nieuwe soort, ongekend, nieuw, ongewoon, pas gemaakt".

Zoals je zelf ook schreef: Aan Israël werd de zegen en de vloek voorgelegd. Ze konden kiezen.

Zo is het ook nu.

Een ongegronde vloek of vervloeking is gelijk aan een wegvladderende mus en als een zwaluw die wegvliegt. Het heeft geen doel.

Gods vervloeking trof wel doel en zorgde voor omdenken. Het had gevolgen. Door Gods liefde wordt het opgeheven voor de verstandige.

Voor wat het waard is.....

Groetjes,
Elle